

Genel olarak kitap okuyamıyorum zaten, fakat Risale-i Nur okumaya başlayınca daha çok sıkılıyorum. Günlük birkaç sayfa bile okuyamıyorum. Bu hususta önerileriniz var mı?

“İnsanlar hiç imtihan edilmeden, sâdece ‘îmân ettik!’ demeleriyle; kendi hâllerine bırakılvereceklerini mi sandılar?”(Ankebut, 29/2)

buyuran yüce Rabbimizin ferman-ı kudsisi mucibince, **“imtihan”** edilmek üzere **“imtihan dünyası”**na gönderilen insanoğlunun; son nefesine dek türlü araç ve çeşitli vesilerle **“inanç ve iman”** nokta-i nazarında **“imtihan”**a tabi tutulacağı beyan ve ihtar edilmiştir.

Üstad Hazretleri,

“Mühim ve büyük bir umûr-u hayriyenin çok muzır manileri olur. Şeytanlar o hizmetin hâdimleriyle çok uğraşır...”(1)

şeklindeki açık beyanatıyla, **“Risale-i Nur ile imanların kurtarılması...”** gibi ahir zamanın en ehemmiyetli ve külli bir hizmetiyle mükellef olan Nur’un müştak talebe ve okuyucularının da, yüce Kitabımız’ın bu mezkur kudsi ve umumi kaidesinin muhatabı olarak **“imtihan”**a tabi tutulacağını derhatır etmiştir.

İşte bu noktada **“Risale-i Nur okuyunca çok sıkılıyorum?”** yahut **“Risale-i Nur okuyunca uyku galebe edip, gaflet basıyor...”** gibi netice itibariyle Nur Risalelerini okumaktan alıkoyan maddi ve manevi çok muzır sebep ve manilerin olduğu ve olacağı aşikardır şüphesiz...

Bu hususta hassaten dikkatli olunması noktasında ise Üstad Hazretleri **“herkesi Bedüzzaman ve Risale-i Nur'dan uzaklaştırmak için uğraşırlar...”(2)** şeklinde yaptığı ihtar ile Nur okuyucularına, imtihana hazırlıklı olmaları gereğini böylece ifade etmiştir.

Demek **“Risale-i Nur yalnız bu vatan ve millet için değil, âlem-i İslâm ve bütün beşeriyetin ihtiyacına cevab verecek bir külliyyat olarak te'lif edilmiştir.”(3)** denilerek; kıymet ve ehemmiyeti bir parça ifade edilen Risale-i

---

Nur'ların okunmasında, elbette bazı gizli yahut aşikâr mani'lerin olacağı elbette muhakkaktır.

İşte bunun içindir ki, karşımıza çıkan türlü mani'lere ve insan suretindeki şeytanlara karşı bize düşen ise, **cüz-i iradenin sarf-ı noktasında Risale-i Nur'u, bir dakikamızı bile boş geçirmeden, mütemadi ve devamlı bir şekilde her gün ve her saat okumak** ve bu uğurda geceli gündüzlü çalışıp dünya imtihanını kazanmak adına imanımızı muhafaza etmek ve böylece okumaya mani' olabilecek muzır mani'leri defetmek üzere, gelecek düsturlar rehberimiz olsun.

Evvelâ: Dua Etmek.

Her şeyden önce, Cenab-ı Hakk'ın **“Duanız olmazsa ne ehemmiyetiniz var?”**(4) mealindeki fermanı sırrıyla; insanın hikmet-i hilkatı ve sebab-i kıymeti olan samimî dua ve niyazın bir nevi sebebi olan “Risale-i Nur okuyamamak..” gafleti nokta-i nazarından dolayı şekva değil; belki **“Risale okumayı nasib etmesi...”** adına Allah'a niyaz etmek ve bu nevi manevi ve kalbi **“okuyamama”** yahut **“okumama” hastalığının açtığı dua musluğunu, her daim açık bırakmak icab ediyor.**

Bu ehemmiyetli manayı ihsas etmek üzere, Nurları okumakla şerefyab olmuş saff-ı evvel Nur talebelerinin

“mütemadi ve devamlı bir şekilde her gün ve her saat okuyacağız ve bu uğurda geceli gündüzlü çalışacağız inşaallah. Fakat her an bütün işlerimizde olduğu gibi, bunda da büyük Üstadımızın dua ve himmetiyle muvaffak olabileceğiz...”(5)

şeklindeki beyanatlarından anlaşılıyor ki; **“Nurları okumakla nasibdar”** olabilmek adına; Üstadımızın kıyamete dek berdevam olan himmeti başta olmak üzere, Nur

---

kardeşlerimizin her birinin duaları ile birlikte bizim yapacağımız hususi niyazların, ziyadesiyle ehemmiyeti haizdir.

Şüphesiz, her ne mazeret yahut mani'lerin gafletinden dolayı olursa olsun **“Risale-i Nur okuyamamak”** hastalığı; insanoğlunun aczini, za'fını ihsas ederek; bu aczin lisanıyla ve za'fin diliyle nasibi olana halen ve kalen bir dua ettirir.

Zira Cenab-ı Hak, insana hadsiz bir acz ve nihayetsiz bir za'f vermiş, tâ ki daimî bir surette dergâh-ı İlahiyeye iltica edip niyaz etsin, dua etsin.

İşte bundan dolaydır ki; her bir vesile ile **“Risale-i Nurları okumayı, okuduğunu anlamayı ve anladığı manaları yaşamayı nasib etmesi...”** dua ve temennisiyle her daim dergah-ı ilahiyeye el açıp **“Nurlarla manen rızıklanabilmek...”** adına ciddi müteveccih olmak gerekiyor...

Bu hakikatı teyit eden bir hatırayı, Üstad Hazretlerinin saff-ı evvel talebelerinden bir ağabeyimizin kaleminden okuyalım:

Bir zaman, bizim evde Ahmed Feyzi Ağabey'in de hazır bulunduğu bir nurani sohbet meclisindeydik. Orada bulunan bir kardeşimiz Ahmet Feyzi Ağabey'e hitaben **“Risale-i Nur'u pek okuyup anlayamıyorum. Neden anlayamıyorum, bunun sebebi nedir?”** şeklinde bir sual tevcih ettiler.

Bunun üzerine Ahmed Feyzi Ağabey şöylece mukabele de bulundular;

“Şimdi... Kardeşim, **‘Çok oku, tahsilli ol, öylece anlarsın!..’** desem; **‘çok okumuş, tahsilli olmuş öyle ilim adamı ve profesörler var ki, hâlâ anlayamıyorlar.’**

‘Arapça-Farsça öğren de öylece anlarsın.’ desem; **‘çok Arapça ve Farsça bilen hocalar var ki, henüz Risaleleri anlamış değiller...’**

Ancak ben size iki önemli hususta tavsiye de bulunabilirim;

1. Çok istiğfar edeceksiniz; “Ya Rabbi! Hangi günahlarım mani oluyorlar da, bunları anlayamıyorum..” diyerek, çokça dua ve niyazda bulunacaksınız..

2. Mideye giren lokmaya dikkat edeceksiniz; haram lokma mideye girdi mi, nasıl bir havuzun içine bulanık su girerse etrafındaki çeşmelerin hepsi bulanık akar. Mideye de haram lokma girdi mi; göz hakikatı göremez, kulak hakikatı duyamaz, bütün azalar bulanık olur...”(6)

Elhasıl: Üstadımızdan mervi **“Hazret-i Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm'a Şems ve Kamer'i teshir ettiğin gibi, Risale-i Nur'a kalbleri ve akılları müzahhar kıl!..”** gibi veciz ve müessir dualarla; Risale-i Nurların okunmasına mani olan **“maniaların”** def edilmesi için dua ve niyazda bulunmak zarureti hasıl olmuştur.

Sâniyen: İhtiyaç Hissetmek.

“Bazı eserleri beraberimde getirmediğimden çok pişman oluyorum; onlardan başkalarını istifade ettirmek fırsatını bulamazsam da mütalaa eder, manen mücadeleye bir medar-ı kuvvet olurdu. Netice itibariyle mademki şimdilik o hazinelerden istifade edemiyorum; o halde, kendimi zararlı görmekte haklıyım. İnşâallah duanız himmetiyle, yakın bir zaman zarfında, o zararları telafiye kâfi bir zaman ve bir fırsat ele geçer.”(7)

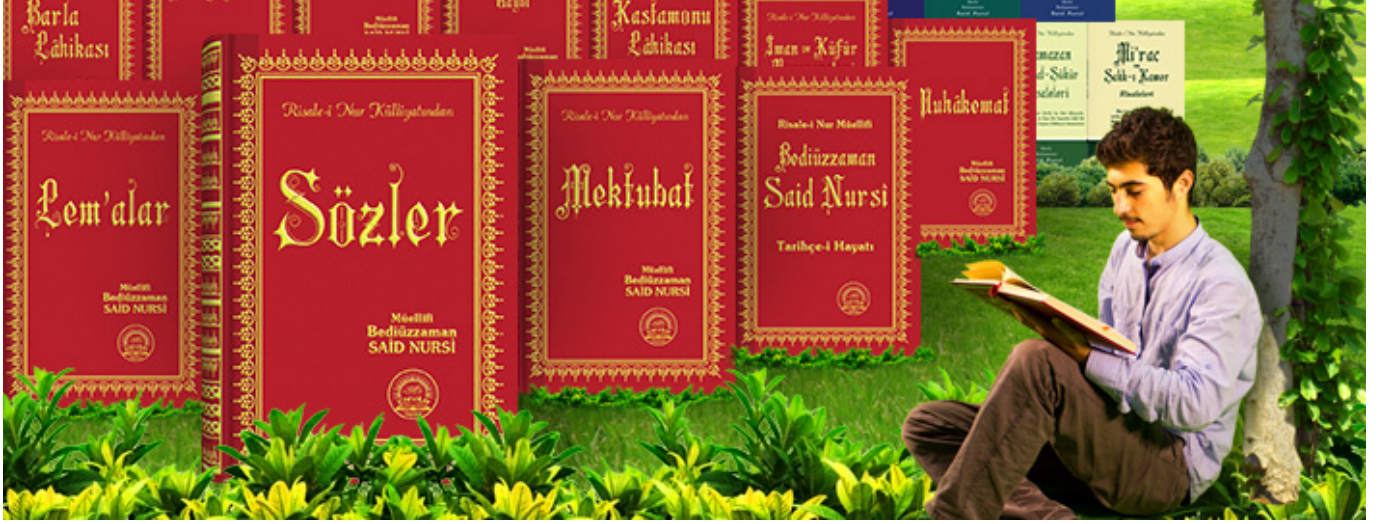
Nurları okumaya ziyadesiyle müştak bir talebenin nurlu kaleminden dökülen bu **“itiraf”** nev'inden niyazlar gösteriyor ki; Nurlara müteveccih olup cidden istifade etmenin diğer bir ayağını ise **“Risale-i Nurları okumaya ihtiyaç hissetmek”** manası teşkil ediyor.

Zira **“Risale-i Nurları okuyabilmek.”** şerefine nail olabilmek nimeti, elbette ziyadesiyle şükre lâyıktır. İşte Nurlara muhatap olabilmek nimetinin hakiki şükrünü eda edebilmek adına **“Nurları yine okumak”** için; **paha biçilmez bir kıymetteki “yüz otuz parça nurlu eser külliyyatı”nın kıymetini takdir etmek ve bu nurani nimetlere kendi ihtiyacını hissetmekle olur.**

Elhasıl: İşte Üstad Hazretleri bu ehemmiyetli kaideye binaen **“İhtiyaç her işin üstadıdır.”(8)** ve **“İhtiyaç, medeniyetin üstadıdır.”(9)** gibi veciz beyanatlarıyla;

insanoğlunun ihtiyaç hissetmek suretiyle cüz-i iradesini sarfedip Nurları okumaya azm-u gayret gösterdiğinde, Nurlara muhatap olmaya engel olabilecek manilerin bertaraf edilmesi nokta-i nazarında ciddi bir adım atmış olacağını böylece ifade edip, ihtar ederek ders vermiştir.

Sâlisen: Farkında Olmak

“Bugün tarihte hiç görülmemiş bir fecaat ve felâket içerisinde çırpınan beşeriyet için, halaskâr olarak Risale-i Nur'a sarılmaktan ve ne bahasına olursa olsun, Risale-i Nur'un nuranî ve parlak eczalarını elde edip dikkat ve tefekkürle okumaktan başka bir kurtuluş çaresi yoktur..”(10)

Sonsuz ahiret hayatını **“kazanmak”** veya **“kaybetmek”** davasının herkesin başına açılmış olduğu bir dehşetli zaman ve zeminde ikamete memur edilmiş biz ahir zaman sakinlerinden **“binden birinin”** iman vesikasını sağlam elde ettiği; maddiyunluk taunuyla çokların bu davayı kaybettiğini her daim müşahede ediyoruz. **Acaba bu kaybedilen davanın yerini, bütün dünya saltanatı o kaybedenlere verilse doldurabilir mi?**

İşte biz de Üstadımız gibi diyoruz ki,

“O davayı kazandıracak olan hizmetleri ve yüzde doksanına o davayı kaybettirmeyen hârika bir dava vekilini o işde çalıştıran vazifeleri bırakıp ebedî dünyada kalacak gibi âfâkî malayaniyat ile iştigal etmek tam bir akılsızlık bildiğimizden, biz Risale-i Nur şakirdleri, her birimizin yüz derece aklımız ziyade olsa da ancak bu vazifeye sarfetmek lâzımdır diye kanaatımız var.”(11)

Elbette **“Risale-i Nur okumak”** vesilesiyle hasıl olacak netaic-i uhreviye ve saltanat-ı ruhaniye ve terakkiyat-ı maneviye o kadar kıymetdardır ki; **“Risale-i Nur okuyabilmek”** adına gafletimiz sebebiyle maruz kalacağımız kalbi ve ruhi tazyikat-ı nefsiye ve şeytaniyeden dolayı çekeceğimiz zahmetlere mukabil, gayet kolay ve ucuz düşer.

Elhasıl: Üstad Hazretlerinin, Cihan saltanatından daha ziyade kıymetdar bir müjde-i Kur'aniye ve bir beşaret-i semaviye olan **“...Kuvvetli hüccetlerle hattâ ehl-i vukufu da teslime mecbur eden işaret-ı Kur'aniye ile Nur'un sadık şakirdleri, iman ile kabre girecekler, imansız vefat etmezler.”**(12) şeklinde ifade ettiği binler hazine kıymetindeki bu müjdeye nail olmak adına; **“Risale-i Nur okumak”tan hasıl olabilecek bazı cüz'i kalbi ve ruhi arızaların bir kıymet-i harbiyesi olmadığını, olmayacağını; aklı başında olup, insan olan insanlar takdir edecektir bilâşek ve bilatereddüt.**

İşte bu noktada **yapılacak maddi ve manevi bir mücadele ile biiznillah, “iman beraatini kazanmak”** gibi semavi bir müjdeye kavuşmayı netice verecek bir **“Risale okuma”** manası tahakkuk edecek; okuma esnasında ki **“okurken sıkılıyorum”** nev'inden nazlanmaları da bertaraf edecektir böylece.

Râbian: Def-i Şer, Celbi Nef'a Racihtir

“Her zaman def-i şer, celb-i nef'a racih olmakla beraber; bu tahribat ve sefahet ve cazibedar hevesat zamanında bu takva olan def-i mefasid ve terk-i kebair üss-ül esas olup, büyük bir rüchaniyet kesbetmiş.”(13)

“Risale okumak” fiilinin bilfiil icrası sürecinde; **insanı dünyaya çağıran ve sevkeden sebepler çok olmakla birlikte, başta nefis ve hevamız ve ihtiyaç ve havassımız ve duygularımız ve şeytanımız ve dünyanın surî tatlılığı ve kötü arkadaşlarımız misali çok dâîler var ki; “okuma”ya mani olmaya çalışacakları muhakkaktır.**

İşte Üstad Hazretlerinin ortaya koyduğu **“Def-i şer, celbi nef’ racihtir..”** kaidesine binaen, **“Risale-i Nur okumak”** gibi nice hayır ve hasenat kapılarını açacak bir fiilin vuku bulması için, zikredilen mezkur manileri def etmek adına evvelen ve bizzat, maddi ve manevi bir mücahade içerisinde bilfiil bulunmanın zarureti vardır.

Mesela, bizleri ziyadesiyle meşgul etmekle, **“Risale okumaya”** bir an dahi müsaade etmeyen yahut **“okuduğumuz Nurlardan lezzet aldirmayıp, sıkıntı veren haletlere vesile olan”** araç-gereçlerden içtinab etmek, dizginimizi ellerinden kurtarmak adına yapılacak ilk iş; bu malayani meşâğil yahut vasıtaları şahsımızdan ve bulunduğumuz ortamdaki bir parça uzaklaştırmak olacaktır. Tabiri diğerle,

“Nurların ve hizmet-i imaniye ve Kur'aniyenin şerefini ve selâmetini himaye etmek için, dünyanın maddî ve içtimaî ve siyasî bütün ezvakını ve merakını terkettiğim...”(14)

şeklindeki Üstadımızın verdiği derse ittibaen, **malayaniyatla iştiğalden uzaklaşan** bir insan; ziyadesiyle hayırlı işleri yapmaya aday olup, ekseriyetle **“Nurlarla iştiğale”** daha ziyade muvaffak olduğu müşahade edilmiştir.

Demek ev ve işyerlerimizde, imkânlarımız dâhilinde; bir parça **“Medrese-i Nuriye”** havasını teneffüs etmek ve böylece **“Nurları okumak”** suretiyle ciddiyetle muhatap olup ziyadesiyle istifade edebilmek adına; hakkımızda şer olarak telakki edilebilecek olan hâlât yahut araç-gereçlerden bir parça uzaklaşmak icab ediyor.

Söz gelimi, son zamanlarda elimize sülûk misali yapışan **“cep telefonu”** gibi bir nimeti **ifrat derecede kullanmak** suretiyle ve içeriğindeki **“sosyal medya”** hastalığına müptela olmakla; böylece bu tür nimetleri nıkmete dönüştüren bir zihniyetin esiri olmuş bir adam; **“Risale okumak”** yahut **“okuduğu Risaleden lezzet almak”** isterse; evvela bu cep telefonunu bir an dahi olsa elinden bırakarak uzaklaştırması yahut kapatması gerekiyor. Böylece **“Risale”** fırsat bulup eline yapışarak kendisini okutturabilecektir..

Yani bir nevi ilahi huzura vesile olan **“Risale okumalarından”** lezzet almak isteyen bir ruh; ilahi huzura mani meşâğil ve araçlardan şeytandan kaçarcasına

kaçıp, arasına mesafe koyması icab ediyor.

Elhasıl: Bizlere iki cihan saadetini te'mine medar olabilecek olan "Risale" okumalarının mümkün olabilmesi için; elbette bu nurani eserleri en yakınımızda bulundurup, aklen, kalben ve ruhen onlarla hemhal olmak gerekiyor ki; ciddi bir istifadeye medar olabilsin.

Maalesef ev ve işyerlerimizde bulunan Risaleler, en kıymetli eserler nazarıyla değerlendirilip; genellikle kitaplıkların en ulaşılmaz yerlerinde (muhafaza!..) ediliyor. Hâlbuki aslanan mana ise, Risale-i Nurların yaşadığımız ortamlarında, ulaşılabilir ve gözlerin görebileceği her bir tarafında bulunmasıdır. Cebimizde, masamızın üzerinde vb.

Demek **"Risale okumak"** yahut **"Risaleden tat ve lezzet almak"** istiyorsak, Risale okumaya mani olan her türlü vesaitten el ve eteğimizi çekip, bir parça nefis muhasebesi yapmak icab ediyor.. Akabinde görülecektir ki, "nurları okumak" işi ve fiilinde bir suhulet peyda olup; nurlar vesilesiyle nice rahmet manzaralarını tefekkür eder hale geleceksiniz..

Hâmisen: Hayat-ı Uhreviye Ezvaki

"Bizlerle pek çok alâkadar bir zât çok defa dehşetli şekva ediyor ki: **'Ben adam olamıyorum, gittikçe fenalaşıyorum, manevî hizmetlerimin neticelerini göremiyorum.'** diye meded istiyor."

"Ona yazıyoruz ki: **'Bu dünya dâr-ül hizmettir, ücret almak yeri değildir. A'mal-i sâlihanın ücretleri, meyveleri, nurları berzahta, âhirettedir. O bâki meyveleri bu dünyaya çekmek ve bu dünyada onları istemek, âhireti dünyaya tâbi' etmek demektir. O amel-i sâlihin ihlası kırılır, nuru gider. Evet, o meyveler istenilmez, niyet edilmez. Verilse, teşvik için verildiğini düşünüp şükreder.'**"

"Evet, **bu asırda**, bir-iki mektubda beyan edildiği gibi, **o derece hayat-ı dünyeviye damarına dokunmuş ve yaralamış ve heyecana getirmiş ki**; mübarek ve ihtiyar ve hoca ve **ehl-i salahat olan bir zât dahi**, **dünyada bir nevi hayat-ı uhreviye ezvakını istiyor; birinci derecede, dünyada zevk-i hayat onda hükmediyor."**

"(Risale-i Nur'un bir talebesi) Risale-i Nur'a çalışmadığının bir sebebi, derd-i maişetin ziyadeleşmesi olduğunu söyledi. Biz de ona dedik: **Risale-i Nur'a çalışmadığın için, derd-i maişet sana şiddetlendi.** Çünkü bu havalide her talebe itiraf ediyor ve ben de ediyorum ki: Risale-i Nur'a çalıştıkça, yaşamakta kolaylık ve kalbde ferahlık ve maişette sühulet görüyoruz."(15)

"Şiddetli imtihanda sarsılmayan ve dersinden vazgeçmeyen ve yakıcı çorbadan ağızları yandığı halde talebeliğini bırakmayan ve bu kadar tehacüme karşı kuvve-i maneviyesi kırılmayan zâtları; ehl-i hakikat ve nesl-i âti alkışlayacakları gibi, melaike ve ruhanîler dahi alkışlıyorlar..."(16)

İşte Üstad Hazretlerinin bu aşikar ve müessir beyanatlarından anlaşılacağı üzere, **"Risale okurken lezzet ve zevk almak"** yahut **"Risale okumada bir şevk ve suhulet"** gibi hâlâta bürünmek, **beklenti ve düşünceler içerisinde bulunmaktan içtinab etmek icab ediyor.**

Evet, bir doktorun yazdığı ilaçlardan **"lezzet almak"** değil, belki **"tedavi ve şifa"** manaları hakiki beklenen ve aslanan hakaiktendir. Zira çok ilaç var ki **"sulfato"** misali acı olduğu halde, hakiki manada beklenen **"şifaya"** ekseriyetle vesile olduğu ziyadesiyle müşahade edilmiştir.

Aynen bunun gibi, **"Risale okuyabilmek"** ve **"okuduğu Risaleden lezzet ve zevk almak"** dahi **"yakıcı çorba"** misali zor ve zahmetli olmakla birlikte; yukarıda Üstadımızın anlattığı mezkûr adamların meseli gibi netice itibariyle istenilecek meyveler değildir.

Evet "Risale okurken lezzet almak" gibi meyveler istenilmez, niyet dahi edilmez. Verilse, teşvik için verildiğini düşünüp şükrederiz. Zira ekseriyetle müşahade ediyoruz ki; Risale-i Nur'a çalıştıkça, yaşamakta kolaylık ve kalbde ferahlık ve maişette sühulet görüyoruz zaten...

Elhasıl:

Risale-i Nur Okumak;

- Dünyevi meşguliyetlerin tazyikinden muvakkat bir istirahat zamanı,
- Ve fâni dünyanın bekasız ve ağır işlerinin verdiği gaflet ve sersemlikten ruhun teneffüse ihtiyaç vakti,
- Ve in'amat-ı İlahiyenin tezahür ettiği bir andır.

Ruh-u beşer, o tazyikten kurtulup, o gafletten sıyrılıp, o manasız ve bekasız şeylerden çıkıp **Kayyum-u Bâki** olan **Mün'im-i Hakikî**'nin dergâhına gidip el bağlayarak; **“Ya Rabbi! Risale-i okumakla bizleri rızıklandır. Risale-i Nurları okumayı, okuduğunu anlamayı ve yaşamayı nasib eyle. Risale-i Nur'a kalbleri ve akılları müsahhar kıl!..”** diyerek niyaz edip yalvarıyoruz Bediüzzamanca...

Kaynaklar:

- (1) bk. [Lem'alar, Yirmi Birinci Lem'a.](#)
- (2) bk. [Tarihçe-i Hayat, Denizli Hayatı, Bediüzzaman Said Nursî'nin Denizli Mahkemesi'nde Yaptığı Müdafaadan Bazı Kısımlar.](#)
- (3) bk. [age., Isparta Hayatı.](#)
- (4) bk. [Sözler, Yirmi Üçüncü Söz, Birinci Mebhas, Dördüncü Nokta.](#)
- (5) bk. [Tarihçe-i Hayat, Isparta Hayatı.](#)
- (6) bk. *Ahmed Feyzi Kul, Hatırat, Said Nur ve Talebeleri, Nur Hizmetleri Yayınları.*
- (7) bk. [Barla Lahikası, 127. Mektup, Zeki'nin Fıkrasıdır.](#)
- (8) bk. [Sünuhat.](#)
- (9) bk. [age., Birkaç Vecizeler.](#)
- (10) bk. [Tarihçe-i Hayat, Isparta Hayatı.](#)
- (11) bk. [Şualar, On Birinci Şua, Dördüncü Mesele.](#)
- (12) bk. [age., On Dördüncü Şua.](#)
- (13) bk. [Kastamonu Lahikası, 103. Mektup.](#)
- (14) bk. [Emirdağ Lahikası-I, 204. Mektup.](#)
- (15) bk. [Kastamonu Lahikası, 91. Mektup.](#)
- (16) bk. [Şualar, On Üçüncü Şua.](#)